

Chambre des Représentants

SESSION 1967-1968

27 DÉCEMBRE 1967

PROJET DE LOI

- 1° majorant le taux des pensions des invalides de guerre;
- 2° modifiant certaines dispositions des lois sur les pensions de réparation coordonnées le 5 octobre 1948;
- 3° fixant le taux de la pension des veuves de guerre;
- 4° réglant l'affectation du solde du crédit afférent au paiement de la dotation du prisonnier de guerre

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. GLINNE.

Chapitre IVbis (nouveau).

Insérer un chapitre IVbis (nouveau) et un article 13bis (nouveau), libellés comme suit:

«Chapitre IVbis.

Création d'une rente de déportation et de réfractariat.

Art. 13bis.

1° Il est accordé une rente de 500 F par période de six mois de réfractariat à la Wehrmacht ou de réfractariat au treuil obligatoire.

2° Il est accordé une rente de 250 F par période de six mois de déportation pour le travail obligatoire.

3° Les rentes prévues aux 1° et 2° ci-dessus sont versées annuellement à partir de 55 ans. »

JUSTIFICATION.

A) jusqu'à aucune réparation de caractère général n'a été accordée aux réfractaires et déportés pour le travail obligatoire, en vue de

Voir:

485 (1967-1968) :
 - N° 1: Projet de loi,
 - N° 2 et 3 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1967-1968

27 DECEMBER 1967

WETSONTWERP

- 1° tot verhoging van het bedrag van de invaliditeitspensioenen van de oorlog;
- 2° tot wijziging van sommige bepalingen van de op 5 oktober 1948 geoordeerde wetten op de verkoedingspensioenem.
- 3° tot vaststelling van het pensioenbedrag van de oorlogsveduwën;
- 4° tot regeling van de bestemming van het saldo van het krediet aangaande de betaling van de dotatie van de krijgsgevangene.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEERGLINNE.

Hoofdstuk IVbis (nieuw).

Een hoofdstuk IVbis [nieuw] en een artikel 13bis (nieuw) Invoezen, die luiden als volgt:

« Hoofdstuk IVbis,

Instelling aan een rente voor ioekureiqeceerschep en oorwegvoering.

Art. 13bis.

1° Er wordt per periode van zes maanden dienstvoeiring bij de Wehrmacht of van weigering tot uetplichie arbeid een rente van 500 F toegekend,

2° Er toontt per periode aan zes maanderi wegvoering oot oerplichte arbeid een rente van 250 F toegekend,

3° De onder 1° en 2° hierboven bedoelde tenten ioorden jaaxlijks uitbeteeld oene] de leeftijd van 55 jaar, »

VERANTWOORDING.

A) Alhoewel verschillende vergoedingsmaatregelen (waaronder de toekenning van een rente) getroffen werden ten voordele van de pol-

Z»,

i85 (1967-1968) :
 - N° 1: Wetsontwerp.
 - N° 2 en 3 : Amendementen.

couvrir partiellement les multiples préjudices subis pendant la guerre, alors que diverses mesures de réparation (dont l'octroi d'une rente) ont été accordées, notamment aux prisonniers politiques et aux prisonniers de guerre.

Parmi les préjudices subis par les réfractaires et déportés citons :

- l'arrêt dans les études ou dans l'activité professionnelle,
- les pertes de revenus et de biens,
- le retard dans la réintégration professionnelle, dans l'avancement professionnel,
- la diminution physique et le vieillissement prématué non compensés par les pensions d'invalidité,
- le dommage moral résultant des conditions de vie des réfractaires et des déportés. L'éloignement de leur foyer, etc ...

La revendication relative à l'octroi d'une rente aux déportés et réfractaires avait jusqu'ici été rejetée sous prétexte que son attribution entraînerait automatiquement une demande comparable de diverses autres catégories, telles que les résistants armés et les résistants civils,

L'actuel Gouvernement a accordé, en 1966, une rente de combattant aux résistants armés, résistants civils, résistants par la presse clandestine et agents de l'enseignement et d'action, d'un montant annuel de 500 F par semestre de service. Antérieurement, une rente semblable a été accordée par la loi du 24 avril 1958 aux prisonniers politiques et prisonniers de guerre.

Nous ne voyons donc plus ce qui peut s'opposer à l'octroi d'une rente de déportation et de réfractariat.

B) Nonobstant la pertinence des revendications formulées par le comité de contact des associations patriotiques, il faut donner satisfaction aux souhaits exprimés très légitimement par les déportés et les réfractaires au travail obligatoire, dont l'association ne fait pas partie dudit comité de contact. C'est pourquoi, il s'impose de prévoir un crédit provisionnel distinct,

Une prévision de 15 000 000 F paraît suffisante pour permettre la réalisation des remises souhaitées par les déportés et les réfractaires, contrairement à l'estimation fournie par le Gouvernement lors de la discussion en commission du budget des voies et moyens (voir le rapport de M. Scheyven, pages 88 et 89). En effet, le Gouvernement considère, que le nombre des déportés de 1911-1918 serait de 40 000, alors qu'une réponse faite récemment à une question parlementaire de M. Marcel Collart indique qu'il n'en existe que 11 801. D'autre part, dans l'estimation du nombre des déportés et réfractaires de 1940-1945, le Gouvernement ne tient pas compte des reconnaissances à titre posthume et des nombreux décès intervenus depuis l'octroi des reconnaissances. Enfin, un nombre important de déportés et surtout de réfractaires peuvent bénéficier d'une rente à un autre titre (résistant civil, résistant armé, etc.).

tieke qevanqcnen en de krijqsqevanqcnen, werd tot op hedcn. gecn algernne vergoeding toe gekend aan de werkweigeraars en de weggevoerden voor vcrplichte arbeid, met hct oog op een qcdeceltelijke schadeloostelling voor de vclvoudige schade die zij tijdens de oorlog geleden bccben.

De door de werkweigeraars en weggevoerden geleden schade heeft onder meer betrekkin q op:

- de stopzettinq van de studies of de beroepsarbeid,
- de wlnstdervinq en het verlies van goederen,
- de vertraaqde wederopneming in bun heroep en de achterstand in hun beroepsromotie,
- hun lysische handicap en hlm voortijdige veroudering zonder dat daarvoor een invaliditeitspensiøn wordt betaald,
- de morale schade welke het gevolg is van de ornstandlgheden waarin de werkweigeraars en de weggevoerden leefden, de verwijdering van hun gezln ciz..

Tot op hedcn werd de eis tot toekenning van een rente aan de weggevoerden en werkweigeraars afgewezen onder voorwendsel dat die toekenning automatisch een gelijkaardige eis zou uitlokken vanwege andere categorieën, zoals de gewapende verzetslieden en de burgerlijke verzetslieden.

In 1966 heeft de huidige Regering een [aarlijkse strijdertrente toegekend van 500 F per periode van zes maanden aan de gewapende verzetslieden, de burgerlijke verzetslieden, de verzetslieden door de slukpers en de actie- en inlichtingsagenten. Een gelijkaardige rente werd vroeger reeds toegekend aan de politieke qevangenen en de krijgsgevangen krachtens de wet van 24 april 1958.

Wij zien derhalve niet goed in wat de toekenning van een rente voor werkweigeraarschap en voor wegvoering nog in de weg kan staan,

B) Alhoewel de eisen van het contactcomité van de vaderlandslieve verenigingen verantwoord zijn, moet toch ingegaan worden op de zcr rechtmatige wensen van de weggevoerden en werkweigeraars, wier vereniqn niet aangesloten is bij voornoemd contactcomité. Daarom is het aangewezen een afzonderl] k provisoneel krediet uit te trekken.

In tegenstelling met de ramingdie door de Regering werd verstrekt tijdens de besprekinq van de Rijksmlddelenbegrotinq in de Cormissie (zie het verslag van de heer Scheyven, blz. 88 en 89), lijkt een krediet van 1500000 F toereikend te zijn om de verwezenlijking van de gewenste maatrequelen ten gunste van de weggevoerden en werkweigeraars mogelijk te maken. De Regeiring meent inderdaad dat het aantal weggevoerden van de oorlog 1914-1918 40 000 bedraagt, terwijl uit eenrecent antwoord op een parlementaire vraag van de heer Collart blijkt dat het er slechts 11 801 zijn. Anderzijds houdt de Regeiring bij de raming van het aantal weggevoerden en werkweigeraars Van de oorlog 1940-1945 geen rekening met de postume erkenningen noch met de talrijke overlijdens sinds de erkenninq als weggevoerde of werkweigeraar. Ten slotte kan een groot aantal weggevoerden en vooral werkweigeraars om andere redenen (als burgerlijk weerstander, gewapend weerstander cnz.) op een rente aanspraak maken.

E. GLINNE.